

UZASADNIENIE

Powódka V. V. (S.) B.V. w A. wniosła o stwierdzenie nieważności uchwały nr 4 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy (...) Spółki Akcyjnej w B. z dnia 14 maja 2012r. i zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu podniosła, że przed podjęciem uchwał o wyborze członków Rady Nadzorczej pełnomocnik powódki zażądał, aby grupy akcjonariuszy były tworzone z wykorzystaniem takiej liczby głosów, jaka wynika z podziału wszystkich reprezentowanych na zgromadzeniu głosów przez liczbę członków Rady Nadzorczej. Ewentualne uzupełnienie składu Rady Nadzorczej w zakresie mandatów nieobsadzonych w trybie głosowania oddzielnymi grupami odbyć powinno się natomiast z udziałem głosów oddawanych z tych akcji, które nie zostały wykorzystane do wyboru członków Rady przez poszczególne grupy. Przewodniczący Zgromadzenia odmówił dopuszczenia powódki do udziału w głosowaniu uchwały Nr 4, stając na stanowisku, iż akcjonariusz może utworzyć grupę jedynie całością swoich akcji, a biorąc udział w głosowaniu w ramach grupy pozbawia się możliwości oddania głosu w inny sposób z pozostałych (niewykorzystanych w ramach grupy) akcji. Decyzją Przewodniczącego było umożliwienie tworzenia grup przez poszczególnych akcjonariuszy jedynie całością należących do nich akcji, skutkiem czego powódka została bezprawnie pozbawiona możliwości oddania głosu z akcji reprezentujących 14,42% kapitału zakładowego, które nie zostały wykorzystane do wyboru członka Rady przez utworzoną przez powódkę grupę, a w konsekwencji niedopuszczona do udziału w głosowaniu nad uchwałą Nr 4, co nie znajduje podstaw prawnych.

W konsekwencji nie został wybrany do Rady Nadzorczej tą uchwałą kandydat zgłoszony przez powódkę. Legitymacja do wytoczenia powództwa wynika z bezzasadnego niedopuszczenia powódki do udziału w części Zgromadzenia - w głosowaniu nad zaskarżoną uchwałą.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu podniosła, że nie zaprzecza podanym przez powódkę faktom, zaś istota sporu sprowadza się do odmiennej interpretacji art. 385 § 5 i § 6 oraz art. 411³ k.s.h. Art. 385 § 5 i § 6 k.s.h. dotyczy bowiem sposobu tworzenia grup oraz zasad uczestnictwa akcjonariuszy w wyborach członków Rady, których mandaty nie zostały obsadzone w drodze głosowania oddzielnymi grupami. Art. 411³ k.s.h. reguluje natomiast sposób wykonywania głosu z akcji posiadanych przez tego samego akcjonariusza. Tworząc określoną grupę akcjonariusz ma nadal możliwość głosowania odmiennie każdą z posiadanych akcji.

Zgodnie z art. 385 § 5 k.s.h. in fine, akcjonariusz tworzący daną grupę nie bierze udziału w wyborze pozostałych członków (rady nadzorczej). Zgodnie natomiast z art. 385 § 6 k.s.h., mandaty nieobsadzone przez odpowiednią grupę akcjonariuszy, utworzoną zgodnie z § 5, obsadza się w drodze głosowania, w którym uczestniczą wszyscy akcjonariusze, których głosy nie zostały oddane przy wyborze członków rady nadzorczej wybieranych w drodze głosowania oddzielnymi grupami.

Gdyby zamiarem ustawodawcy było wprowadzenie zmian w zakresie sposobu tworzenia i uczestniczenia w grupach dokonujących wyboru rady nadzorczej, wraz z dodaniem art. 411³ k.s.h. usunięta zostałaby ta część przepisu art. 385 § 5 k.s.h., która uniemożliwia akcjonariuszowi uczestniczącemu w grupie „udział w wyborze pozostałych członków”.

Brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że zaskarżona uchwała jest sprzeczna z ustawą poprzez podjęcie jej w sposób sprzeczny z art. 386 § 6 k.s.h. i art. 411³ k.s.h. W konsekwencji niedopuszczenie powódki do głosowania nad zaskarżoną uchwałą było zasadne, a zatem (w pierwszej kolejności) powódce nie przysługuje w ogóle legitymacja do wytoczenia powództwa na podstawie art. 425 § 1 k.s.h. w zw. z art. 422 § 2 pkt 3 k.s.h.

Sąd ustalił, co następuje:

Uchwała Nr 4 Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Spółki Akcyjnej w B. została podjęta w sposób sprzeczny z przepisami kodeksu spółek handlowych z uwagi na bezzasadną odmowę dopuszczenia powódki do głosowania nad

uchwałą (dowód: wypis z protokołu Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) Spółki Akcyjnej w B. z dnia 14 maja 2012r. – k. 46-49 akt).

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest w zasadzie bezsporny. Spór sprowadza się do wykładni przepisów kodeksu spółek handlowych. Bezsporne jest, iż głosowanie nad uchwałą Nr 4, gdyby odbyło się w sposób zgodny ze stanowiskiem powódki, miało by odmienny wynik, z uwagi na fakt posiadania przez powódkę większości głosów przy wyborze członka Rady Nadzorczej zaskarżoną uchwałą.

Zdaniem Sądu treść powoływanych przez strony przepisów art. 385 § 5 i § 6 prowadzi do możliwości ich odmiennych interpretacji.

Wydaje się jednak, iż wprowadzenie w art. 411³ k.s.h. nie pozostaje – jak chce pozwana – bez wpływu na interpretację art. 385 § 5 i § 6 k.s.h. Także wykładnia tego ostatniego przepisu powinna uwzględniać fakt, iż jego treść została ustalona przed wprowadzeniem do kodeksu spółek handlowych art. 411³ k.s.h. Przy nowelizacji przepisów aktu prawnego nie zawsze dostatecznie uwzględniane są jej konsekwencje dla pozostałych, nieznowelizowanych uregulowań aktu. Oczywiście – jak chce pozwana – ustawodawca mógł i powinien był dokonać stosownej zmiany art. 385 § 6 k.s.h. w sposób wykluczający wątpliwości interpretacyjne. Przy czym zaproponowany przez pozwaną sposób tej nowelizacji poprzez zastąpienie słowa „akcjonariusze” słowem „akcje” nie byłby właściwy, bowiem w głosowaniu uczestniczą zawsze nie same akcje, ale akcjonariusze, czy też osoby reprezentujące akcje. Fakt, iż ustawodawca stosownej zmiany art. 385 § 6 k.s.h. nie dokonał nie może jednak, zdaniem Sądu, prowadzić do uznania, iż przepis ten powinien być interpretowany tak samo, jak przed wprowadzeniem do kodeksu art. 411³ k.s.h. Nie ulega wątpliwości, iż celem art. 385 § 3 i § 5 k.s.h. jest ochrona korporacyjnych praw akcjonariuszy reprezentujących co najmniej jedną piątą kapitału zakładowego, w postaci prawa do powołania przez nich członków rady nadzorczej w ilości proporcjonalnej do reprezentowanej części kapitału zakładowego. Zatem przepis ten powinien być interpretowany w sposób zapewniający im jak najdalej idącą ochronę. Po wprowadzeniu do treści kodeksu spółek handlowych art. 411³ k.s.h., zdaniem Sądu nie ma przeszkód, aby do utworzenia grupy, o której mowa w art. 385 § 5 k.s.h. wykorzystać tylko tę część akcji, posiadanych przez danego akcjonariusza, która jest wystarczająca do utworzenia danej grupy. Wówczas mandat nie obsadzony w głosowaniu grupami, jest mandatem nieobsadzonym przez odpowiednią grupę akcjonariuszy w rozumieniu art. 385 § 6 k.s.h. W głosowaniu nad takim mandatem uczestniczą wszyscy akcjonariusze, których głosy nie zostały oddane przy wyborze członków rady nadzorczej, wybieranych w drodze głosowania oddzielnymi grupami. Oznacza to – zdaniem Sądu – iż, przy uwzględnieniu brzmienia art. 411³ k.s.h., w głosowaniu mogli uczestniczyć akcjonariusze, których głosy – w zakresie części akcji niewykorzystanych do głosowania grupami – nie zostały wykorzystane przy wyborze członków rady nadzorczej, wybieranych w drodze głosowania oddzielnymi grupami. Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy należy uznać, iż odmowa dopuszczenia powódki do udziału w głosowaniu nad zaskarżoną uchwałą Nr 4, była bezprawna.

Pogląd o możliwości głosowania w sposób żądany przez powódkę podziela A. K. (Komentarz aktualizowany do art. 385 kodeksu spółek handlowych). Należy zaznaczyć, iż w niniejszej sprawie zastosowanie odmiennego od żądanego przez powódkę sposobu głosowania doprowadziło do sytuacji, w której jeden z członków zarządu został wybrany zaledwie 0,76% głosów akcjonariuszy, gdy tymczasem powódka dysponowała 14,42% głosów ponad ilość wystarczającą do utworzenia grupy i które nie zostały wykorzystane.

Z uwagi na fakt, iż powódka została bezzasadnie niedopuszczona do udziału w części zgromadzenia, w której nastąpiło głosowanie nad uchwałą Nr 4, posiada ona – zgodnie z treścią art. 425 § 1 k.s.h. w zw. z art. 422 § 1 pkt 3 k.s.h., legitymację do wytoczenia powództwa. Bezsporny jest fakt zachowania terminu do zaskarżenia uchwały.

Skoro zaś sposób głosowania nad zaskarżoną uchwałą był sprzeczny z kodeksem spółek handlowych, za sprzeczną z ustawą należy uznać samą uchwałą.

Z tych wszystkich względów Sąd, na zasadzie art. 425 § 1 k.s.h. w zw. z art. 385 § 6 k.s.h. i art. 411³ k.s.h., orzekł jak punkcie 1 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., uwzględniając opłatę od pozwu w wysokości 2 000 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 360 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.